

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202660
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619202660.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloletú L. A., nar. XX.X.XXXX, bytom pri matke, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov: matky A. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX/X, L. M., právne zastúpená JUDr. Borisom Bednárom, advokátom so sídlom Z. XXX/X, O. a otca A. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. M. XX, okres L. M., prechodne bytom A. XXX/X, L. M., právne zastúpený Mgr. Katarínou Kuchárovou, advokátkou so sídlom P. XX, L. M., o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/174/2019-65 zo dňa 25. februára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/35/2017-46 zo dňa 5.6.2017 v časti o výživnom tak, že otca zaviazal prispievať na výživu maloletej L. po 200 € mesačne, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletej, a to počnúc od 23.9.2019. Zameškané výživné za obdobie od 23.9.2019 do 29.2.2020 vo výške 263,33 € povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 26,33 € spolu s bežným výživným. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že naposledy o výživnom bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/35/2017-46 zo dňa 5.6.2017, kedy čistý priemerný mesačný príjem matky predstavoval 447,34 €, mala k dispozícii služobné motorové vozidlo od zamestnávateľa. Čistý priemerný mesačný príjem otca predstavoval 690,30 €. Matka mala jednu vyživovaciu povinnosť a otec mal dve vyživovacie povinnosti, a to okrem maloletej L. k maloletej E. K., narodenej v roku XXXX, v sume 60 € mesačne. V súčasnosti čistý priemerný mesačný príjem matky predstavuje 504,84 eur a otca 954,91 €. Otec, podľa jeho vyjadrenia, spláca pôžičku, ktorá bola poskytnutá jeho matkou v čase, keď bol nezamestnaný a nemal finančné prostriedky, nielen na živobytie, ale aj na platenie vyživovacej povinnosti, v sume 150 € mesačne. Otec poukázal na záujem stretávať sa s dcérou, aj keď, vzhľadom na jeho prácu, to býva obtiažne a podľa neho matka má záujem umožniť mu styk s dcérou len v prípade, keď sa chce venovať svojim aktivitám. Na strane maloletej L. došlo k podstatnej zmene pomerov od posledného rozhodnutia, je staršia takmer o tri roky, zvýšili sa najmä výdavky spojené s jej záujmovými aktivitami, zintenzívnili sa tréningový proces v tanečnom súbore, rozšírila sa účasť na súťažiach, výcvikových kurzoch, tanečnom táborovom pobyte Freeze a tiež začala lyžovať. Matke zanikli výdavky na folklórny súbor Ďumbier, kde sa pohybovali v sume 50 € ročne ako poplatok DFZ Ďumbier, poplatok 8 € v prvom polroku, poplatok 12 € v druhom polroku, záloha na kroj 10 € ročne a náklady

na víkendové sústreďenie 35 €. Taktiež došlo čiastočne k zníženiu výdavkov na stravovanie v škole, keď v súčasnosti je priemerný mesačný výdavok 6 €. Naopak, matka maloletej vyplňa voľný čas počas prázdnin účasťou v tábore, keď napríklad za pobyt Stonožka zaplatila s vreckovým 108 €. Výdavky spojené so zdravotnou starostlivosťou maloletej sú primerané jej veku a matke sa zvýšili výdavky na bývanie o 20 € mesačne. To, že matka si nezvýšila kvalifikáciu, sú na jej strane dôvody objektívneho charakteru. Za principiálnu zmenu považuje zásadnú zmenu pomerov na strane otca, keď jeho príjem sa zvýšil od poslednej úpravy najmenej o 264,61 €. Otec aj v predchádzajúcom období uvádzal, že pracoval v nepretržitej prevádzke v 12 hodinových pracovných zmenách a dosahoval tak zvýšený príjem. Len na splátkach pôžičky voči svojej matke v súčasnosti otec ušetrí sumu 180 € mesačne, znížením splátky zo sumy 330 € na 150 € mesačne. Otcovi nepribudla žiadna vyživovacia povinnosť a stále žije v jednej domácnosti s ďalšou osobou, s ktorou sa podieľa na úhrade nákladov na domácnosť. Nemôže vyhodnotiť v prospech otca jeho argument, že jeho partnerka neprispieva na domácnosť, nakoľko táto spláca hypotekárny úver, keď partnerka nadobudla byt do svojho výlučného osobného vlastníctva. Tým, že poskytuje svojej partnerke úľavu pri platbách na spoločné vedenie domácnosti, vzdal sa čiastočne finančného prospechu na ťarchu svojej dcéry. Maloletá začala navštevovať 2. stupeň základnej školy, matka jej stále zabezpečuje kvalitné a zmysluplné vyplnenie voľného času, otcovi v stretávaní s dcérou nebráni. Vyjadrenia otca o snahe rozšíriť svoj kontakt s dcérou vyhodnotil za deklarované snahy len v ústnej rovine. Otec znížil svoje výdavky oproti minulosti tým, že zredukoval svoje stretávanie s dcérou na minimum, keď v minulosti s ňou trávil každý párný víkend v mesiaci a v súčasnosti tomu tak nie je. Maloletá je vo veku 10 rokov, pričom ustálená suma zvýšeného výživného vo výške 200 € mesačne je najmä z hľadiska jej veku, potrieb primeranej výživy, ošatenia, obuvi, hygieny, záujmových aktivít, školskej prípravy, vyplnenia voľného času, zdravotnej starostlivosti, primeraným proporcionálnym vyjadrením jej oprávnených potrieb, v pomere ku disponibilnému príjmu otca. Za obdobie od podania návrhu, od 23.9.2019 do konca februára 2020, vznikol otcovi dlh na zameškanom výživnom v sume 263,33 €, ktorý povolil mu splácať v mesačných splátkach po 26,33 € spolu s bežným výživným, počnúc od doručenia rozsudku. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie matka. Má za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadala zvýšiť výživné na sumu 250 €, čo je podľa preukázaných nákladov minimum, ktoré je akceptovateľné, ako príspevok otca na výživu maloletej dcéry. Preukázala mesačné náklady na výživu maloletej, a to strava 210 €, náklady na bývanie a dopravu 120 €, náklady na kultúrne vyžitie a voľnočasové aktivity 70,60 €, náklady na hygienu a lieky 29,50 €, náklady na oblečenie 46 €, školské náklady a poplatky 23 €. Mimo pravidelných mesačných poplatkov mala náklady na letný denný tábor 108 € a na tanečný klub Freeze 95 €. Otec neuviedol ani jeden výdavok ako neprimeraný, resp. že takýto výdavok neuznáva. Pravidelné mesačné náklady na výživu maloletej tak dosahujú 499 €, kde priznaných 200 € tvorí iba 40 % priamych mesačných nákladov na výživu maloletej. Rovnako bolo preukázané, že otec nad rámec poskytovaného výživného, neposkytuje dcére nič a dlhodobo nejavi o ňu záujem. Aj keď v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie konštatuje, že prihliadol pri stanovení rozsahu zvýšenej vyživovacej povinnosti na výrazne prevažujúci rozsah osobnej starostlivosti matky, došiel k nesprávnemu záveru o výške výživného, keď preukázala náklady na jej výživu mesačne 500 €. Za takto stanoveného výživného matka má poskytovať na výživu maloletej 55 % svojho príjmu a otec 21 %. Zároveň rozsudkom nie je rešpektovaná zásada, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Otec dobrovoľne dlhodobo odmieta poskytovať matke vyššiu sumu, než určených 200 €, takisto sa nepodieľa na nijakých nákladoch, spojených s oblečením, voľnočasovými aktivitami, nákupom školských pomôcok, kultúrnym vyžitím a podobne. Rovnako súd neprihliadol na skutočnosť, že otec vynecháva splátky určeného výživného a matka sa musí práv dieťaťa domáhať exekučne, čo však v rozhodnom období jej prináša finančne-existenčný problém. Navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok tak, že otca zaviazá zvýšeným výživným 250 € mesačne od 01.09.2019 a dlžné výživné mu povolí splácať v mesačných splátkach po 100 €.

3. Kolízny opatrovník k odvolaniu matky uviedol, že navrhuje potvrdiť prvostupňový rozsudok, nakoľko ho považuje za správny, výživné bolo zvýšené, čo je v záujme maloletej a zodpovedá potrebám dieťaťa, ako aj možnostiam a schopnostiam otca.

4. Otec s odvolaním matky nesúhlasí, nakoľko považuje rozsudok za vecne aj formálne správny, preto ho navrhuje potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Poprel tvrdenie matky,

že žiaden ňou tvrdený výdavok nepovažoval za neprímeraný, keď jednoznačne a výslovne spochybnil výdavky položkovito prezentované právnym zástupcom matky, čo vyplýva jednak zo zápisnice a tiež z bodu 3 odôvodnenia rozsudku. Nie je pravdou, že súd prvej inštancie mal preukázané výdavky vo výške 500 €, keď v rozhodnutí konštatoval, že u matky došlo k zvýšeniu výdavkov na bývanie o 20 € a ďalej k zvýšeniu výdavkov v súvislosti s tanečným súborom Freeze a konštatoval, že došlo k zníženiu výdavkov na strane maloletého dieťaťa v súvislosti, že aktuálne nenavštevuje DFS Ďumbier a tiež k zníženiu výdavkov maloletej v súvislosti so stravovaním v škole. Matka v konaní nepreukázala žiadne ďalšie špeciálne zvýšenie výdavkov na strane maloletej od času posledného rozhodovania. Možno teda konštatovať, že došlo k zvýšeniu výdavkov v súvislosti s bývaním o 20 € mesačne a zvýšeniu výdavkov v súvislosti s tanečným súborom Freeze, teda celkové zvýšenie výdavkov na maloletú vo výške 286 € ročne. Zároveň došlo k zníženiu výdavkov maloletej v súvislosti s tým, že aktuálne nenavštevuje DFS Ďumbier a tiež zníženiu výdavkov na stravu, teda celkové zníženie výdavkov maloletej vo výške 295 € ročne. Okrem kožného problému, ktorý si vyžaduje kožný krém s výdavkami priemerne 1 € mesačne, je maloletá zdravá a nemá žiadne zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom. V konaní bola preukázaná zmena pomerov na strane otca, a to v súvislosti s jeho zvýšením príjmu, avšak možno konštatovať, že aj na strane matky došlo k zvýšeniu jej príjmu. Podstatnejšie zvýšenie príjmu otca je podmienené prácou v nepretržitej prevádzke, cez víkendy a sviatky. Matka má vysokoškolské vzdelanie 1. stupňa, pričom jej kvalifikácia by jej určite dovoľovala nájsť si zamestnanie s lepším ohodnotením. Matka poukázala na zotrvanie v práci z dôvodu vhodnej pracovnej doby, čo však podľa jeho názoru nejde o nadštandardne zvýhodnenú pracovnú dobu a ide skôr o postoj matky špekulatívny, ak si so svojou kvalifikáciou a už aj skúsenosťami ani nesnaží nájsť prácu s lepším ohodnotením. Zákon nepripúšťa výnimku z práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča, napriek tomu, vychádzajúc z kritéria odôvodnenosti potrieb, možno súhlasiť s názormi, že odôvodnené potreby majú určitú hornú hranicu súvisiacu so spotrebným charakterom. V tomto konaní však ani nebolo preukázané, že by otec žil na nejakej vyššej úrovni ako maloletá. Otcovi sa zvýšil príjem, avšak výdavky maloletej sa oproti stavu od posledného rozhodovania v matematickom vyjadrení veľmi nezmenili, čo sa týka najmä fixných nákladov, nakoľko došlo pri niektorých položkách k zvýšeniu, ale tak isto aj k zníženiu. Na strane matky tiež došlo k určitému zvýšeniu príjmu. Má za to, že zvýšenie výživného o sumu 50 € mesačne je primerané s ohľadom na všetky okolnosti a potreby maloletého dieťaťa a je potrebné mať na zreteli, že cez výživné na maloleté dieťaťo nemožno zabezpečovať potreby matky. Argumentácia matky, že zvýšenia výživného sa domáha aj z dôvodu, že sa od otca domáha výživného formou exekučného konania neobstojí, nakoľko mal zameškanú vyživovaciu povinnosť, avšak len v malom rozsahu, kedy prechodne nedisponoval finančnými prostriedkami a svoju povinnosť však spláca prostredníctvom exekútora. Matka žiada zvýšiť od 1.9.2019, pričom súd prvého stupňa jej v tomto rozsahu návrh zamietol a priznal jej zvýšené výživné odo dňa podania návrhu a nie je zrejmé, z akého dôvodu sa matka opätovne domáha zvýšenia výživného od 1.9.2019.

5. Otec k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že s ním súhlasí, nakoľko tiež rozsudok považuje za vecne a formálne správny.

6. Matka v replike k vyjadreniu otca uviedla, že jeho vyjadrenie v značnej miere odporuje skutočnostiam zisteným na pojednávaní, kde položkovite uviedla jednotlivé položky poskytovaného výživného a náklady na ich obstaranie a v súčte bola súdu nepochybne preukázaná priemerná výška nákladov na výživu maloletej cca 500 €. To, že niektoré položky výživného od posledného rozhodovania o výživnom zanikli a iné vznikli, nie je podstatné, ako je podstatné to, že celkové náklady na výživné stúpli. Takisto preukázala, že otec si stanovené výživné neuhrádza riadne a včas a mimo stanoveného výživného neposkytuje dcére nič. Otec prezentoval, že má záujem o stretávanie s dcérou, avšak, ako všetky jeho prednesy, i tento ostal iba sľubom. Od pojednávania sa s dcérou ani raz nestretol a ani raz jej nezavolať. Celá ťarcha starostlivosti je na matke a táto znáša i väčší podiel na nákladoch na výživné. Preto považuje vyjadrenie otca za účelové a zotrúva na zvýšení výživného na sumu 250 € mesačne.

7. Otec v duplike k replike matky zotrval na svojom podaní a s odvolaním matky nesúhlasí. Poukázal na vyjadrenie kolízneho opatrovníka k odvolaniu matky a nestotožňuje sa s tvrdením matky, že ním podané vyjadrenie v značnej miere odporuje skutočnostiam, ktoré boli zistené na pojednávaní. Vo svojom vyjadrení sa podrobne venoval skutočnostiam, ktoré mal súd preukázané, čo sa premietlo aj do odôvodnenia rozsudku a jasne uviedol skutočnosti, ktoré považuje za relevantné v tomto konaní bez zovšeobecňovania. Matka opakovane uvádza, že má za to, že v konaní bola nepochybne preukázaná výška nákladov na maloletú, pričom skutočnosť, že niektoré výdavky zanikli a iné vznikli, nepovažuje

za podstatné. Opakoval, že nie je pravdou tvrdenie matky, že by súd bez ďalšieho mal preukázané náklady na výživu maloletej v sume 500 €. Súd v rozhodnutí porovnal stav oproti stavu, kedy rozhodoval naposledy o výživnom, pričom sa zaoberal otázkou zvýšenia, resp. zníženia výdavkov na maloletú, na ktoré poukazoval, a to napriek tomu, že matka tieto skutočnosti riadne neoznačila. Len samotné konštatovanie o zvýšení výdavkov, bez preukázania ich opodstatnenosti neobstojí. Vo svojom vyjadrení jasne, aj matematicky poukázal na to, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene výdavkov na maloletú, pričom matematickým vyjadrením došlo dokonca k zanedbateľnému, avšak stále k poklesu výdavkov na maloletú v celoročnom meradle. Je pravdou, že má zameškanú vyživovaciu povinnosť, avšak len v malom rozsahu, kedy prechodne nedisponoval finančnými prostriedkami a túto povinnosť spláca prostredníctvom exekútora, pričom vyživovaciu povinnosť si toho času riadne plní. Skutočne má záujem o obnovenie kontaktu s maloletou dcérou, avšak aj v aktuálnej mimoriadnej pandemickej situácii sa toto obnovenie kontaktu realizuje obtiažne, pričom však v budúcnosti nájde spôsob a cestu, ako sa aktívnejšie podieľať na jej výchove. Súd v rozhodnutí prihliadal na výrazne prevažujúci rozsah osobnej starostlivosti poskytovanej matkou. Práve táto skutočnosť bola aj jedným z dôvodov, pre ktoré súd rozhodol o zvýšení pôvodne stanoveného výživného. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

8. Matka k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že ho považuje za čisto formálne a alibistické, ktorý počas celého konania nevyvíjal nijakú aktivitu a pri otázke na výšku výživného to ponechal na úvahu súdu. Kolízny opatrovník vôbec nekonal v záujme dieťaťa, v záujme ktorého má konať, o čom svedčí ako pasivita na pojednávaní, tak i alibistické vyjadrenie k odvolaniu. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka v značnej miere odporuje skutočnostiam zisteným na pojednávaní, kde matka položkovite uviedla jednotlivé položky poskytovaného výživného a náklady na ich obstaranie. Preukázala, že otec si stanovené výživné neuhrádza riadne a včas a mimo stanoveného výživného neposkytuje dcére nič. Celá ťarcha starostlivosti je na matke. Preto zotrúva na svojom návrhu na zvýšenie výživného.

9. Matka k duplike otca uviedla, že zotrúva na svojom vyjadrení zo dňa 22.4.2020 a názor otca nič nemení na skutočnosti, že vyjadrenie, ako zastupovanie práv dieťaťa v tomto konaní na strane kolízneho opatrovníka bolo nanajvýš nekompetentné a veľmi vážne, nakoľko kolízny opatrovník na pojednávaní bol absolútne pasívny. Trvá na svojom vyjadrení zo dňa 12.5.2020 a otec účelovo deformuje fakty, kde faktom je, že otec je pod exekúciou z dôvodu neplatenia výživného, takže akékoľvek zaobalovanie na tejto situácii nič nemení. Bolo preukázané, že otec spláca svojej milenke časť hypotéky, čím ona nadobúda do vlastníctva nehnuteľnosť a tieto splátky nazýva životným nákladom, čo je nezmysel. Starostlivosť o maloletú je v celosti na matke, otec sa odmieta akokoľvek na tejto starostlivosti podieľať. Počas pandemickej situácie otec nie, že neprejavil záujem o svoju dcéru, ale naopak, na ponuku matky, aby sa s ňou stretol, odmietal sa s ňou stretnúť, resp. akokoľvek sa podieľať na jej výchove s odôvodnením, že nemá na to čas. Má za to, že otec môže zo svojho príjmu prispievať na výživu maloletej bez akýchkoľvek negatívnych dopadov na jeho životnú úroveň. Žiada, aby súd prihliadol na to, že otec dobrovoľne neuhrádzal riadne a včas určené výživné a nijako sa nepodieľa na výchove maloletej, pričom matka výlučne zabezpečuje všetky potreby dieťaťa. Navrhuje jej odvolaniu v celosti vyhovieť.

10. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 65 a § 66 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Vo všeobecnosti platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 CSP). Táto základná zásada je prelomená ust. § 121 CMP, v zmysle ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, možno zmeniť, alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Rovnako v zmysle § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého zmenu pomerov v zmysle tohto ustanovenia je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodnutí. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o podstatnú zmenu. Teda hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov, či už na strane povinného rodiča alebo oprávneného dieťaťa. Zmena pomerov však môže byť dôvodom na zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa podstatným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich

pomeri v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Pokiaľ nebola preukázaná zmena pomerov a rozhodlo by sa o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Náležite sa zaoberal zmenou pomerov na strane maloletej L., ako aj na strane rodičov od posledného rozhodovania o výživnom. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Matka, hoci tvrdila položkovite určité výdavky na výživu maloletej v celkovej hodnote cca 500 € mesačne na pojednávaní pred súdom, avšak tieto ňou tvrdené výdavky ničím náležite nepodložila. Pokiaľ aj matka tvrdí, že mesačné náklady na výživu maloletej predstavujú 500 €, je nutné poukázať na to, že jej priemerný mesačný príjem je 504 € plus 150 € výživné, ktoré jej uhradzať otec na maloletú. Z takto preukázaných príjmov by nebola schopná uhradzať tvrdené náklady na maloletú, ako ich prezentovala pred súdom prvej inštancie. Nemožno prisvedčiť odvolacej námietke matky, že otec ňou tvrdené náklady nerozporoval, keď zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.2.2020 vyplýva, že tento žiadal preukázať hlavne výdavky na maloletú dcéru, čo sa týka krúžkov a povinných poplatkov v škole. Matka tieto doklady súdu nepredložila. K tvrdeným nákladom na stravu a ošatenie nemal konkrétne výhrady, suma 200 € mesačne sa mu javí ako primeraná, pokiaľ sa tam zahŕňajú aj náklady na hygienu a podobne a nežiadal, aby toto bolo preukazované. Pokiaľ ide o prezentované záujmové aktivity maloletej (korčuľovanie, lyžovanie a podobne), jedná sa o aktivity primerané veku maloletej, avšak je otázne, či skutočne maloletá má takéto aktivity každý mesiac, nakoľko má za to, že žiadne dieťa nemôže navštevovať toľko kultúrnych, spoločenských a športových podujatí tak, ako bolo prezentované matkou. Z tohto dôvodu odvolacia námietka matky, že ona preukázala prezentované náklady na výživu maloletej a otec ich nerozporoval je neopodstatnená.

14. Matka poukazovala na to, že bolo preukázané, že otec spláca svojej milenke časť hypotéky, čím ona nadobúda do vlastníctva nehnuteľnosť a tieto splátky nazýva životným nákladom, čo je nezmysel. Súd prvej inštancie však neprihliadol na tvrdené výdavky otca (bod 20. odôvodnenia) ohľadne platenia hypotéky jeho partnerkou a nákladmi na ich spoločnú domácnosť, preto sa odvolací súd týmto tvrdením matky nezaoberal.

15. Pokiaľ otec v duplike poukazoval na to, že nemohol uskutočniť stretnutie s maloletou pre pandémiu, odvolací súd má za to, že v takomto prípade mal možnosť ju aspoň telefonicky kontaktovať, čo však netvrdil. Je nutné prisvedčiť matke, že otec by sa mal vo väčšej miere zaujímať o výchovu maloletej dcéry a udržiavať s ňou príbuzenské vzťahy.

16. Vychádzajúc z konštatovaného súd prvej inštancie vec správne posúdil, riadne odôvodnil, na čo odvolací súd poukázal v bode 12. odôvodnenia tohto rozhodnutia (z ktorého dôvodu neopakoval dôvody zistené na strane maloletej a rodičov), preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie súdu starostlivosti o maloleté deti ohľadne trov konania, neustanovuje inak. Nejedná sa o prípad upravený v § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy). Na strane otca, ktorý si uplatnil trovy odvolacieho konania nezistil okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať mu náhradu trov odvolacieho konania (§ 55 CMP). Otec pri uplatnení týchto trov ani netvrdil nejaké okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)